పాపులర్ రచనలు చేయటం ఎలా?

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

(క్రిందటిసంచిక నుంచి తరువాయి)

11. <u>రచయిత. మూడ్</u>

నాకీ రోజు మూడ్ బాగోలేదు. నేను వ్రాయలేను అని ప్రొఫెషనల్ రైటర్, ముఖ్యంగా వ్యాపార రచయిత అనకూడదు. ఎందుకంటే ఏ వారానికావారం సీరియల్ వస్తున్న ప్రస్తుత పరిస్థితిలో, ఒక్కోసారి ఆ వారం సీరియల్ అందివ్వకపోతే పత్రిక ప్రింటింగ్ ఆగిపోయే ప్రమాదం కూడా ఉంది. అలా అని ఏదో ఇష్టం వచ్చినట్టు వ్రాసి, రెండు మూడు పేజీలు అందజేయకూడదు. ఎడిటర్ మనమీద ఉంచిన నమ్మకాన్ని ఎప్పుడూ వమ్ము చేయకూడదు. అందువల్ల రచయిత తన మూడ్‌ని ఎప్పుడూ, సరళంగా, ఆహ్లాదకరంగా ఉంచుకోవాలి. అది కేవలం అభ్యాసం వల్లే సాధ్యమవుతుంది. కోర్టులో కేసువున్నా, మరోవైపు పోలీసులొచ్చి అరెస్ట్ చేస్తారని తెలిసినా కూడా నిబ్బరంగా కూర్చుని వ్రాయగలిగి ఉండాలి.

ప్రతి మనిషికీ ఏదో ఒక కష్టమో, టెన్షనో ఉంటూనే ఉంటుంది. దగ్గరి బంధువుల మరణం, అనారోగ్యం మొదలైనవి మనిషన్నాక తప్పదు.

దీనికి ఒక మంచి మార్గం ఉంది. వ్రాయదలచుకున్న విషయాన్ని మనసు ఆహ్లాదంగా ఉన్నప్పుడు ఆలోచించి స్టోర్ చేసి పెట్టుకుని ఉంటే, సరిగ్గా వ్రాయవలసిన సమయం వచ్చినప్పుడు మూడ్ ఎలా ఉన్నా కూడా దాన్ని వ్రాసేయొచ్చు.

రచనలో కష్టమైనది "వ్రాయటం" కాదు. ఏం వ్రాయాలా అన్నది ఆలోచించి పెట్టుకోవటం. ఈ సులువు తెలిస్తే రచయితకి సమస్య రాదు. ఇంట్లో బయటా జరుగుతున్న సంఘటనలూ, సమస్యలూ మనసు వరకూ తెచ్చుకోకుండా వాటిని బాహ్యంగా పరిష్కరిస్తూ, అంతర్గతంగా తన యొక్క అస్థిత్వాన్ని నిలుపుకోగలిగిన వాడే పాపులర్ రచయిత అవుతాడు. అందుకే రచయిత ఎప్పుడూ "డిటాచ్‌డ్"గా ఉండాలని ప్రస్తావించటం జరిగింది.

ఆలోచించటానికి స్పందన, విశ్లేషణ, భావుకత మొదలైనవి అవసరం. వ్రాయటం మాత్రం మెకానికల్‌గా జరిగిపోవాలి.

చిన్న చిన్న విషయాలని పట్టించుకోవటం కూడా చాలా అవసరం. అలాగే వ్యక్తులతో పరిచయాల్ని కూడా వీలయినంత వరకూ ఒక పరిధిలోనే ఉంచుకోవాలి. బంధువులు, ఫంక్షన్లు, త్రాగుడు, పేకాట, రేసులు మొదలైన వ్యవహారాల్లో లీనమయితే రచయిత(త్రి) మనసంతా వాటి చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటుంది. దానివల్ల ఆలోచించటానికి సమయముండదు. తీరా వ్రాయవలసిన తేదీ దగ్గరపడితే ఏదో ఒకటి వ్రాయాలనిపిస్తుంది. ఈ విధంగా బయట వ్యవహారాల్లో ఎక్కువ ఉత్సాహం చూపించిన రచయితలందరూ 'సి గ్రేడ్' రచయితలుగానే ఉండిపోవడం నేనెరుగుదును.

12. <u>మేధస్సు</u>

రచయిత మేధస్సుని రెండు రకాలుగా విడగొట్టాలి. ఒకటి వ్యక్తిగా, రెండోది రచయితగా.

1. వ్యక్తిగా - ఒక రచయిత తన మేధస్సునంతటినీ 'రచనలోకి ప్రవహింపచేసే ఛానల్'గా ఉపయోగించుకోవాలి. తమకన్నా గొప్ప వ్యక్తులు తమ రచన చదివి విమర్శించినప్పుడు ఆ విమర్శలలో ఉన్న నిజాన్నీ నిజాయితీని గ్రహించగలిగి ఉండాలి. అలాగే తనచుట్టూ జరిగిన సంఘటనలూ, వ్యక్తుల మనస్తత్వాలూ తమకు ఏ విధంగా ఉపయోగపడతాయి అని ఎప్పటికప్పుడు గ్రహిస్తూ ఉండాలి.

2. రచయితగా తన మేధస్సుని రచనలో చూపించాలి - అంటే.. వ్యక్తిగా తను పొందిన అనుభూతుల్ని వాక్యాల్లోకి అనువదించేటప్పుడు తన మేధస్సు పాఠకుడికి తెలిసేలాగ చెయ్యాలి. ఏదన్నా రచన చదవగానే, అబ్బా ఈ రచయిత ఎంత బాగా వ్రాసాడు అనుకునేలాగ ఉండాలి. రచయితగా మేధస్సు చూపించటం అంటే ఇదే అందని కోణాలూ, పాఠకుడు ఊహించని విషయాలూ స్పృశించటం ద్వారా రచయిత మేధస్సు బయటపడుతూ ఉంటుంది.

అలా అని చెప్పి రచయిత తనకున్న మేధస్సునంతా బయటపెట్టకూడదు. ఉదాహరణకి న్యూక్లియర్ ఫిజిక్స్‌లో పట్టభద్రుడైన ఒక రచయిత అదే సబ్జెక్టులో వ్రాయవలసివస్తే తనకు తెలిసిన విజ్ఞానమంతా అందులో గుప్పించకూడదు. పాఠకుడికి ఏది ఉత్సాహంగా ఉంటుందో, ఎంతవరకూ ఆసక్తికరంగా ఉంటుందో అంతవరకూ మాత్రమే వ్రాయాలి. మేధస్సు అంటే ఇదే!

ముఖాముఖిలో కూడా రచయిత మేధస్సు బాగా బయటపడుతూ ఉంటుంది. ఈ రచయిత తెలివైనవాడు అని పాఠకులతో అనిపించుకోవాలి తప్ప తన తెలివితేటల్ని ప్రదర్శిస్తున్నాడు అనిపించుకోకూడదు. ఇది నిజంగా కత్తిమీద సాములాంటిది.

13. <u>*అభిమానులు*</u>

అభిమానులతో వ్యవహరించవలసి వచ్చినప్పుడుకూడా రచయిత చాలా జాగ్రత్తగా వ్యవహరించాలి. అభిమానం నీరు లాంటిది. ఇది చాలా తొందరగా పల్లానికి ప్రవహిస్తూంటుంది. ముఖ్యంగా సినిమా నటుల విషయంలో మరింత ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తూంటుంది.

ఈ రోజు అగ్రస్థానంలో ఉన్నవారు మరుసటిరోజు క్రిందకి దిగిపోవచ్చు. అభిమానులు కూడా వాళ్ళని అంత పట్టించుకోరు.

అభిమానుల్ని రెండురకాలుగా విభజించుకోవచ్చు. అభిమానాన్ని పెద్ద ఎత్తున ప్రదర్శించుకోకుండా మనసు లోతుల్లోనే దాచుకుని చదివేవారు. అలా కాకుండా అభిమాన సంఘాలు చేయటం, రక్తంతో ఉత్తరాలు వ్రాయటం మొదలైనవి చేసేవారు రెండోరకం. ఈ రెండోరకం అభిమానులు ఎంత తొందరగా చేరువవుతారో, అంత తొందరగా దూరమవుతూ ఉంటారు..

ఒక పాపులర్ రచయితకి ఉండే అభిమానులు కృష్ణశాస్త్రి, విశ్వనాథ సత్యనారాయణ గార్లకి ఉన్న అభిమానులకన్నా ఎక్కువమంది ఉండొచ్చు. కానీ ఆ ఇద్దరు రచయితలు కొన్ని వందల సంవత్సరాలు సాహితీ చరిత్రలో నిలబడి పోవటానికి కారణం - అభిమానులు ఎల్లప్పుడూ వారిని తమ మనసుల్లో ఉంచుకోవటమే. అలా కాకుండా పాపులర్ రచయితల అభిమానులు ఆ రచయిత పాపులర్ రచనలు చేసినంతకాలమే వారి అభిమానులుగా ఉంటారు. ఆ తరువాత వారిని వదిలేసి మరొకరికి అభిమానులుగా మారతారు.

సంవత్సరం క్రితం ఒక సంఘటన జరిగింది. ఒక అభిమాన నటుడు ఒక షూటింగ్‌కి వచ్చినప్పుడు దాదాపు వందమంది దాకా అతడి అభిమానులు అతడి చుట్టూ చేరారు. జాతీయ రక్షణనిధికి పదిరూపాయలు చందా ఇచ్చిన వారికి మాత్రమే తన ఆటోగ్రాఫ్ ఇస్తానని ఆ నటుడు అనేసరికి అతని దగ్గర ఒక్క అభిమానికూడా మిగల్లేదు. పాపులర్ అభిమానం అంటే ఈ విధంగానే ఉంటుంది.

ఈ ఉదాహరణ, సీరియల్ నడుస్తున్నప్పుడు అభిమానుల దగ్గర్నించి వచ్చే ఉత్తరాల్లో కూడా కనిపిస్తూంటుంది. ఒక వారపత్రికకి నా మిత్ర రచయితొకరు సీరియల్ వ్రాస్తున్నప్పుడు చిన్న క్విజ్ ఒకటి పెట్టడం సంభవించింది. దానికి దాదాపు పదిహేనువేల దాక ఉత్తరాలు ప్రశంసలు, ఆటోగ్రాఫులకోసం అభ్యర్ధనలు వచ్చాయి. ఇదంతా చూసి ఆ రచయిత పబ్లిషర్ల దగ్గర్నుంచి ఎక్కువ డబ్బు ఆశించటం జరిగింది. అతనడిగిన పారితోషికానికి ఏ పబ్లిషర్ రాకపోవడంతో తనే స్వంతంగా పుస్తకం వేద్దామనుకుని, ఫలానా పుస్తకం తనే ప్రచురింపబోతున్నట్టు అది కావలసిన పాఠకులు పుస్తకం వెల యమ్.వో. చేయమంటూ ప్రకటించాడు. పదిహేను వేలమంది అభిమానుల్లో కేవలం నలుగురు మాత్రమే ఆ పుస్తకం కోసం ఆర్డర్ పెట్టారు. దీనిని బట్టి అమ్మకాలు, అభిమానం రెండూ వేర్వేరు అన్న విషయాలు

అని తెలుస్తూనే ఉందికదా! ఇక్కడ రచయిత గుర్తించవలసిన పాయింట్ ఏమిటంటే, రచన బాగుంటే పాఠకులు చదువుతారు. అభిమానుల దగ్గర్నించి వచ్చిన ప్రతీ ఉత్తరమూ, నిజంగా పుస్తకాన్ని "కొనే" అంత తీవ్రమైన సాంద్రతలో ఉంటుంది అని భావించకూడదు. (కొనక్కర్లేదు. అభిమానం చాలు - అంటే అది వేరే సంగతి)

ఈ పొరపాటు నా కవితల పుస్తకం "పడమటి కోయిల పల్లవి" రిలీజయినప్పుడు కూడా జరిగింది. నా రచన చూసి అబ్బురపడి, నా వెన్నుని నేనే తట్టుకుని, ఆ పుస్తకం అమ్మకాలు గొప్పగా ఉంటాయనుకున్నాను. అప్పటికీ ఎమెస్కో పబ్లిషింగ్ హౌస్ వారు కవితల పుస్తకాలకి అంతగా మార్కెట్ ఉండదని హెచ్చరిస్తూనే ఉన్నారు. అందమైన గెటప్‌తో పబ్లిషర్‌కి, రచయితకీ, ఆర్థికలాభం ఏమీ లేకుండా రిలీజ్ చేశాం.

అమ్మకాలు చాలా నిరాశాజనకంగా ఉండినాయి. ఇది నాకు గుణపాఠమయింది.

14. <u>పబ్లిసిటీ</u>

పబ్లిసిటీ అనేది రెండు రకాలుగా ఉంటుంది. ఒకటి - రచయితకి పబ్లిసిటీ. రెండు - నవలకి పబ్లిసిటీ.

నవలకి పబ్లిసిటీ పబ్లిషర్ చూసుకుంటాడు. అయితే పుస్తకం ధర పుస్తకం తయారవ్వటానికి అయ్యే ఖర్చు దాదాపు సమానంగా ఉండటంతో పబ్లిషర్లు పబ్లిసిటీ కోసం ఎక్కువ ఖర్చుపెట్టే స్థితిలో లేరు. ఇటీవల నవలలకి పబ్లిసిటీ తక్కువగా చేయటం జరుగుతోంది.

రచయిత ఎంతవరకూ పబ్లిసిటీ చేసుకోవాలి? అన్న విషయం మీద భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి. కొందరు రచయితలైతే అసలు తమ ఫోటోగ్రాఫ్ ఇవ్వటానికి కూడా ఇష్టపడరు. మరికొందరు వీలయినంతవరకూ ఫోటోగ్రాఫ్ ద్వారా ఎక్కువగా పబ్లిసిటీ చేయడానికి ఇష్టపడతారు. ఇది రచయిత యొక్క వ్యక్తిగతమైన అభిప్రాయం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

నటులకి సినిమా పత్రికల వల్ల, క్రీడాకారులకి టీ.వీల వల్ల పబ్లిసిటీ జరుగుతుంది. రచన కూడా ఒక రకమైన ప్రొఫెషన్ అనుకునప్పుడు రచయితలక్కూడా ఆ విధమైన పబ్లిసిటీ అవసరమని కొంతమంది రచయితలు భావిస్తారు. కేవలం రచనవల్లే కాకుండా రచయిత బాగా పాపులర్ అవటం వల్ల కూడా కొంతమంది పాఠకులు అతడికి చేరువవుతారు. మార్కెట్‌ని ఆ విధంగా పెంపొందించుకోవటం వల్ల కొన్ని లాభాలున్నా, రచనలో "పస" లేకపోతే ఎక్కువ కాలం ఈ విధంగా పాఠకుల్ని ఆకట్టుకోవటం కష్టం.

శృతి మించిన పబ్లిసిటీ, ఫోటోగ్రాఫ్స్ కూడా ఒక రకంగా రచయితకి మైనస్ పాయింటే అవుతుంది. అయితే, ఒక స్థాయి దాటింతరువాత ఇది అతడి చేతుల్లో ఉండదు. దీన్ని వీలయినంతవరకూ ఎడిటర్లకీ, పబ్లిషర్లకీ వదిలివేయటం మంచిది.

ఇవన్నీ పెద్ద స్థాయి చేరుకున్న రచయితల యొక్క సమస్యలు కాబట్టి, వీటి గురించి ఇక్కడ ఎక్కువగా చర్చించనవసరలేదు.

15. <u>సీరియల్ వర్సెస్ డైరెక్ట్ నవల</u>

వర్ధమాన రచయితలకి ఎప్పుడూ సీరియల్సే ఎక్కువ దోహదకారి అవుతాయి. పాఠకుడికి రచయిత పేరు తెలియకపోతే డైరెక్ట్‌గా నవల వ్రాసి మార్కెట్‌లో రిలీజ్ చేసినా ఎవరూ కొనరు. సీరియల్ పడటం అనేది రచయితకి ఒక బ్రాండ్ నేమ్ లాంటిది. ఆ సీరియల్ ఏ మాత్రం బావున్నా పాఠకుల నోళ్ళలో రచయిత పేరు నాని, ఆ తరువాత అతడి మరో పుస్తకం డైరెక్ట్‌గా మార్కెట్ లో రిలీజైనా దాన్ని చదవటానికి పాఠకులు ఉత్సాహపడతారు.

డైరెక్ట్ నవల వ్రాయటానికి, సీరియల్ వ్రాయటానికి కూడా తేడా ఉంది. సీరియల్‌గా నవల వ్రాసేటప్పుడు ప్రతివారం ఏదో ఒక సస్పెన్సో వచ్చేవారం ఏం జరుగుతుంది అన్న ఉత్సుకతో రచనలో ఉండటం తప్పనిసరి. దీని గురించి ఇంతకు ముందే చర్చించటం జరిగింది. డైరెక్ట్ నవలలో అయితే ఈ విధమైన కష్టం ఉండదు. చెప్పదలుచుకున్న పాయింట్‌ని డైరెక్ట్‌గా చెప్పవచ్చు. ఉదాహరణకి 'అంతర్ముఖం' నవల తీసుకుంటే, అందులో హీరో కిటికీలోంచి బయటి ప్రపంచాన్ని చూస్తూ ఉండటమే పది, పదిహేను పేజీల దాకా వ్రాయటం జరిగింది. అలాగే శరత్ వ్రాసిన శ్రీకాంత్ నవలలో కేవలం గంగానది మీద ప్రయాణమే ఇరవై పేజీలదాక చిత్రీకరించాడు.

ఇవన్నీ సీరియల్స్‌గా వారపత్రికలో వస్తే రెండు మూడు వారాలు కేవలం ఒకే సంఘటన ఏ విధమైన ట్విస్టులు లేకుండా సాగుతూ వస్తుంది. అప్పుడు సీరియల్ ఫెయిలయ్యే ప్రమాదం ఉంది. ఇటీవల వెలువడిన "ప్రేమ" నవల కూడా సీరియల్‌గాఎక్కువ పాఠకుల్ని ఆకట్టుకోలేకపోయింది. కానీ, అది నవలగా వెలువడిన తరువాత ఎలాంటి సక్సెస్‌ని చవిచూసిందో పాఠకులకి విదితమే.

ఒక రచయితగా నేను సీరియల్స్ కన్నా, డైరెక్ట్ నవలనే చాలా ఇష్టపడతాను.

వచ్చే సంచికలో.. గొప్ప రచన